

בש"פ 5443/18 - מדינת ישראל נגד גולן אביטן

בבית המשפט העליון

בש"פ 5443/18

כבד השופט יי' וילנر

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נגד

גולן אביטן

המשיב:

בקשה (שמינית) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
בפיקוח אלקטרוני, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996

י"ב באב התשע"ח (24.7.2018)

תאריך הישיבה:

עו"ד נילי פינקלשטיין

בשם המבקשת:

עו"ד יורם שפטל; עו"ד יניב שגב

בשם המשיב:

החלטה

1. בקשה שMINIT להארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני-90 יום לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), החל מיום 31.7.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 24984-07-15 בבית משפט המחויז תל אביב-יפו, לפי המוקדם.

עמוד 1

2. עובדות כתוב האישום וההיליכם המשפטיים פורטו בהרחבה בהחלטות קודמות שניתנו בבקשתה להערכת מעצרו של המשיב (ראו לדוגמה החלטתה של השופטת (כתואריה א') חיות בבקשתה שנייה להערכת מעצרו של המשיב בבש"פ 2394/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל (27.3.2017) (להלן: עניין אברג'יל)), ולפיכך אין רואה צורך לחזור על הדברים. בתמצית אומר כי כתוב האישום שהוגש נגד המשיב, יחד עם אחרים, מייחס להם שורה של עבירות במסגרת אריגן פשיעה. למשיב עצמו מיחסות, בין היתר, שלוש עבירות רצח וכן ניסיון לרצח. ביום 30.6.2016 הורה בית המשפט המחויז על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, וביום 18.7.2016 דחה בית משפט זה את עיר המדינה על החלטה זו. מאז הווארך מעצרו של המשיב שבע פעמים נוספות. עוד אזכיר כי בהחלטה מיום 21.3.2018 נדחתה בקשתו של המשיב לעיון חוזר בתנאי מעצרו (בש"פ 2274/18 אבטן נ' מדינת ישראל (21.3.2018) (להלן: עניין אבטן)).

3. המדינה טוענת בבקשתה כי נשקפת מהמשיב מסוכנות גבוהה, כפי שעולה מעובדות כתוב האישום ומהאישומים אשר ייחסו לו. לטענתה, כתוב האישום מלמד כי המעשים המיחסים למשיב בוצעו במסגרת פעילות של ארגן פשיעה הרבה זרעות, אשר אינו יכול באמצעותם לשם השגת מטרותיו. עוד טוענת המדינה כי התנהלותו של הארגן היא התנהלות עברינית מתוחכמת ברמה הגבוהה ביותר, המסקנת את שלום הציבור ומעלה חשש כבד לפגעה בסדר הציבורי. כמו כן, טוענת המדינה כי אין מקום להשות את מצבו של המשיב למצבם של הנאים האחרים שאוזכרו על ידי המשיב לנוכח שינוי רלוונטי בינם. בנוגע לקצב התקדמות ההליך, טוענת המדינה כי הקצב משבע רצון וכי ההליך מתנהל סדרו. בשלב זה נמצאת פרשת התביעה בעיצומה ועד כה נשמעו 68 עדות תביעה, לרבות עדויותיהם של חמישה עדוי מדינה. טוענת המדינה, פרשת התביעה עתידה להסתיים עד לסוף חודש ספטמבר 2018.

4. המשיב מתנגד לבקשתה וטען כי לא נשקפת ממנו כל סכנה וכי ניתן ללמידה זאת, בין היתר, בכך שהחל ממועד התרחשות האירועים המיחסים לו בכתב האישום (שנת 2003) ועד למועד מעצרו (שנת 2015) החלו כ-12 שנה במקלן לא היה מעורב בפעולות פלילית. בנוסף, טוען המשיב כי התנהלות המדינה בסוגיית הארכות המעצר היא בעיתית, "בלשון המטה", קלשונו, וכי המדינה מצהירה במסגרת היליכים אלו הצהרות שאינן נוכחות בנוגע להימשכות ההליכים הכספי. המשיב מוסיף וטען כי יש להשוות את מצבו למצבם של נאים 11 ו-14 אשר שוחררו ממעצר בפיקוח אלקטרוני. עוד טוען המשיב כי אף אם פרשת התביעה תשתיים במועדה, יידרש עוד זמן רב לצורכי סיום פרשת ההגנה, וכי לא סביר שהמשיב ישאה במעט בפיקוח אלקטרוני במשך שנים ארוכות. בנוסף, מפנה המשיב להחלטה שניתנה בעניין אברג'יל, שם נקבע כי יתכן שבתום שמייעת עדותם של עדות התביעה יהיה מקום לשקלול הקלה נוספת בתנאי מעצרו של המשיב, שתאפשר לו יציאה לעבודה. טוענת המשיב, הגיע העת למשם החלטה זו ולאפשר לו לצאת לעבוד.

5. לאחר שעניינו בכל החומר הרלבנטי, ושמעתה את בא-כוכ הצדדים בדיון שהתקיים לפני, הגיעו למסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

6. כאמור, במסגרת בקשה להערכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם לחרויות לבן שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. לשם כך, יש להביא בחשבון, בין היתר, את פרקי הזמן אשר חלף מאז נעצר הנאשם, את קצב התקדמות ההליך, את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, את חומרת העבירה המיחסת לו, וכן את החשש משיבוש הילicy משפט והמלצות הנאשם ממשית הדין. ככל שתיקופת המעצר מתארכט, נהה נקודת האיזון לעבר זכותו של הנאשם לחרויות. במקרה הנוכחי, ובשים לב למכלול השיקולים הללו, ישוב ויבחן בית המשפט את האפשרות להשג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר (ראו: بش"פ 1362/18 מדינת ישראל נ' אゾלאי, פסקה 9 (22.2.2018); בש"פ 4043/18 מדינת ישראל נ' גברו, פסקה 12 (3.6.2018)).

7. יישום אמות מידת אלה על עניינו מוליך למסקנה, כאמור, כי יש להיעתר לבקשה ולהאריך את מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. מסוכנותו הרבה של המשיב נלמדת בראש ובראשונה מהמעשים אשר יוחסו לו בכתב האישום - שלוש עבירות רצח. כיצד, עבירת הרצח היא מה חמורות בספר החוקים ודומני כי אין צורך להזכיר מיללים על מסוכנותה הרבה של עבירה זו, אשר אף נשאת בצדיה חזקת מסוכנות סטוטורית. זאת ועוד, המעשים המוחשיים למשיב נעשו במסגרת פעילותו בארגון פשעה יש בכר כדי להעצים את מסוכנותו. בנוסף, קיימים במקרה זה חשש מובנה להימלטות מאימת הדין (ענין ארג'יל, פסקה 7), חשש אשר אך מתעצם נכון עבירות הרצח בהן מואשם המשיב, אשר נשאות בצדן עונשי מאסר עולם (בש"פ 15/6722 ניג'ם נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (26.10.2015)). אצין כי מהטעם זהה של חשש להימלטות מהדין, יש לדחות גם את טענת המשיב כי יש להורות על שחרורו מאחר והוא אינו מהווה סכנה לשלם הציבור noch חלוף השנים מאז ביצוע המעשים המוחשיים לו וא-מעורבותו בפעולות פליליות בשנים אלה.
8. אשר لكצב התקדמות ההליך, אני סבורה כי הקצב משבע רצון, ההליך המשפטי מתנהל סדרו ופרשת התביעה מתקרבת לסיומה. לא נעלמה מעוני טענת המשיב כי ההליך צפוי להימשך עוד זמן רב, וכן יתכן כי בחולף הזמן נקודת האיזון תשתנה. ברם, טרם הגיענו לנקודה זו. בהקשר זה, יש לתת את הדעת לכך שמידת הפגיעה בחירותו של עצור בפיקוח אלקטרוני פחותה מזו של עצור בمعצר "של ממש" (בש"פ 18/5423 מדינת ישראל נ' בריל, פסקה 9 והאסמכתא שם (19.7.2018)).
9. אשר לטענת המשיב להפליאתו ביחס לנאים 11 ו-14, שוכנעתי כי דין הטענה להידחות. לגבי נאים 11, המדינה טוענת לעוצמת ראיות פחותה המאיתנת את השווואה ביניהם (ראו בהקשר זה גם: ענין ארג'יל, פסקה 8; ענין אביתן, פסקה 4). ולגבי נאים 14, הרि שלטענת המדינה מידת המעורבות של נאים 14 באישום הרביעי פחותה ונקבע בעניינו כי קיימים קושי ראייתי ביחס לאירועים שיוחסו לו באישום זה.
10. יש לדחות אף את טענת המשיב כי אין מקום להאריך את מעצרו שכן הגעה העת לאפשר את יציאתו לעבודה. בעניין זה ניתנה לאחרונה החלטתו של בית משפט זה (ענין אביתן), במסגרתה נקבע כי על אף חלוף הזמן אין מקום לאפשר למשיב לצאת לעבודה (שם, פסקה 3). לא מצאתי מקום להידרש לכך פעם נוספת בתחום תקופה קצרה במסגרתה הדיון בבקשת המדינה להארכת המעצר. אדגיש, מעבר לנדרש, כי כפי שעולה מעמדת המדינה, משמעות הדבר, למעשה, היא ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני ושהרورو של המשיב לחופת מעצר עם יציאה לעבודה, כאמור לנוכח כל האמור לעיל, טרם הגיעו העת לשחרורו של המשיב ממעצר בפיקוח אלקטרוני (ראו גם: بش"פ 16/6815 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (13.9.2016)).
11. בשים לב לכל האמור לעיל, ובהתיחס למכלול השיקולים הרלוונטיים, הגיעתי לכל מסקנה כי לא ניתן לקבוע בשלב זה כי הוסטה נקודת האיזון לכיוון זכותו של המשיב לחירות.
12. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני ב-90 ימים החל מיום 31.7.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 15-07-2018 בבית משפט המחווז תל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ח באב התשע"ח (9.8.2018).

שפטת
